

efter at han har udført Hvervet ved Aftale med Tredjemand, er saa selvfølgelig, at det ikke er fundet nødvendigt at udtale det i Udkastet.

Endnu skal blot bemærkes, at man ikke med Benyttelsen af den i det foregaaende omtalte Ret til ensidig Selvindtræde i Henhold til Aftale eller Sædvane, om hvilken Regler gives i de følgende Paragrafer, maa forveksle det Forhold, at Kommissionæren, efter at Hvervet er overdraget ham, henvender sig til Kommittenten med en Forespørgsel, om denne ikke, i Stedet for at benytte ham som Kommissionær, vil købe af ham eller sælge til ham. En saadan Forespørgsel er et Tilbud om Kommissionsforholdets Omdannelse til et Køb. Paa saadant Tilbud kommer Udkastets Regler om Selvindtræde selvfølgelig ikke til Anvendelse; Kommissionæren kan give det, hvad Indhold han vil, og Kommittenten kan akceptere det eller afslaa det efter Behag.

§ 41.

I § 41, 1ste Stykke fastsættes bestemte Former for, hvorledes Selvindtræde skal ske, nemlig derved, at Kommissionæren i sin Underretning om Hvervets Udførelse udtrykkeligt erklærer overfor Kommittenten, at han selv er Køber eller Sælger. En udtrykkelig Erklæring af det angivne Indhold er fornøden. Kommittenten har Krav paa, at hans Opmærksomhed paa ganske utvetydig Maade henledes paa, at Kommissionæren vil selvindtræde, saa at der kan være særlig Anledning for ham til at gribe ind for at varetage sine Interesser. Det er saaledes utilstrækkeligt til lovligt Selvindtræde, at Kommissionæren tilegner sig af Godsæt til eget Brug, se herom Bemærkningerne til § 42. Og Kommissionæren kan ikke ved i trykte Cirkulærer eller lignende forud at meddele sine Kommittenter, at en almindelig Underretning fra ham om, at Aftale er sluttet med Hensyn til et Vareparti, skal betyde, at han selv er indtraadt som Køber eller Sælger, bevirke, at en saadan almindelig Meddelelse faar Betydning som Selvindtræde. Erklæringen maa

afgives i Kommissionærens Underretning om Hvervets Udførelse. Har Kommissionæren afgivet Underretning om Hvervets Udførelse med en angiven Tredjemand, er hans Adgang til senere Selvindtræde udelukket. Heller ikke kan han efter at have givet Underretning om Hvervets Udførelse uden Opgivelse af Tredjemands Navn bagefter erklære, at han selv er Køber eller Sælger. Virkningerne af, at Kommissionæren afgiver en saadan ubestemt Meddelelse, ere angivne i § 14, og disse kan Kommissionæren ikke omgøre ved en senere Erklæring, jfr. herved Bemærkningerne til § 14. Selvindtrædet sker ved Afgivelsen af Erklæringen herom. At der ikke bør gives Kommissionæren Adgang til at erklære Selvindtræde med tilbagevirkende Kraft fra et tidligere Tidspunkt, synes selvfølgelig; herved vilde han sættes i Stand til at spekulere paa Kommittentens Bekostning, jfr. Bemærkningerne til § 42. De angivne Bestemmelser i § 41, 1ste Stykke have vel mødt Modstand hos Vekselmæglernes og Vekslerernes Kursnoteringsudvalg og have heller ikke vundet fuld Tilslutning hos Grosserer-Societetets Komité. Man maa imidlertid formene, at de ere nødvendige for tilstrækkeligt at varetage Kommittentens Tarv overfor Kommissionæren, og lignende Regler findes da ogsaa udtalte i den tyske Handelslovbog §§ 400 og 405.

At Selvindtrædet anses som sket i det Øjeblik, da Kommissionæren afsender Underretning herom til Kommittenten eller mundtlig giver ham Meddelelse derom, faar særlig Betydning med Hensyn til Prisberegningen, jfr. § 42. Iøvrigt viser Reglens Betydning sig ogsaa deri, at Kommissionæren ikke behøver at tage Hensyn til en Tilbagekaldelse af Hvervet, som først kommer til ham, efter at han har afsendt den Underretning, som indeholder hans Erklæring om Selvindtræde, medens omvendt Ret til Selvindtræde er afskaaret, saafremt Tilbagekaldelsen er naaet ham, inden en saadan Underretning afsendes. At paa den anden Side Erklæringen ikke binder Kommissionæren, forinden den er kommen til Kommittenten, følger af al-